

JERNEJ ŠUŠTERŠIČ
(1921–1989)

Jernej Šušteršič se je rodil v Ljubljani 1. 8. 1921, umrl pa je 15. 11. 1989. Po končani Trgovski akademiji in nato še gimnaziji se je vpisal na Filozofsko fakulteto v Ljubljani, oddelek za etnologijo, kjer je diplomiral leta 1953. Z izjemo šestletnega službovanja pri Zavodu za spomeniško varstvo v Kranju, mu ni bilo dano, da bi bil zaposlen v stroki. Kljub temu ji je ostal predan do prezgodnje smrti. Nenehno in vsestransko si je prizadeval za popularizacijo stroke. O tem pričajo poleg objavljenih tudi številni neobjavljeni članki, referati in priročniki. Naj r. uvedemo le nekatere: Spominkarska dejavnost v Sloveniji. Naša turistična spominkarska ponudba. Etnologija in Turizem. Kmečki turizem. Arhitekturno izročilo Slovenije v službi turističnega gospodarstva. Mladina in kulturni spomeniki. Izročilo iz preteklosti v šolski in izvenšolski dejavnosti. Šolske muzejske zbirke. Kulturni spomeniki in pionirske igre. Domača obrt v LR Sloveniji. Vključevanje industrije in obrti v turizem.

Vsebina navedenih in številnih drugih del priča, da je bil Jernej Šušteršič med prvimi etnologi, ki je uvidel velik pomen gmotnega in duhovnega ljudskega izročila za nekatere gospodarske in tudi družbene dejavnosti. V prizadevanju, da bi bila njegova stališča čimbolj priročna in prodorna, jih je vedno podprl s povsem stvarnimi predlogi. Prenekateri so se uveljavili v spominkarstvu, kmečkem turizmu, domačih obrtneh in zunajšolskih dejavnostih.

Zavzeti in dejavni odnos Jerneja Šušteršiča do ohranjanja kulturne dediščine slovenskega kmečkega prebivalstva se je oblikoval že v času študija. Še kot študent je vodil zbiranje gmotnih in ustnih pričevanj v Beli krajini. Z njimi je dopolnil, če že ne postavil temelje narodopisne zbirke v Metliškem muzeju. V letih 1951 do 1952 pa je organiziral in vodil zbiranje gradiva pri zamejskih Slovencih na Koroškem in Tržaškem. Številni in med njimi edinstveni predmeti z Zilje, iz Roža in Podjune bodo po zaslugi Slovenske prosvetne zveze v Celovcu in predvsem konservatorskega oddelka Slovenskega etnografskega muzeja v Ljubljani, dostojno predstavljeni v Muzeju koroških Slovencev. S tem pa bo izpolnjena tudi največja Šušteršičeva želja, da bi bilo zbrano gradivo ustrezno predstavljeno javnosti. Ob vsem tem postaja dejstvo, da se je Jernej več desetletij neprestano in kljub nerazumevanju uporno prizadeval v tej smeri, manj pomembno. Bogata zbirka najrazličnejših predmetov, ki so bili zbrani pri slovenskih družinah na Koroškem po Šušteršičevi zaslugi, so veliko bolj pomembna in predvsem trajna priča njegove zanosne in ustvarjalne strokovne zbirateljske dejavnosti.

Marija Makarovič